

малки нападения, най послѣ на 20 число на Августа, при рѣкѣ-тѣ Ахелоя, Владимиръ ся рѣши да направи Генерално сбиваніе. Византійска-та армія ся съвсѣмъ поразила до толкова, что-то никога това не ставало (eaque strages hominum edita, qualis a saeculo nunquam audita est), бѣганье-то и выкове-ти на останалы-ты были ужасни, казвать Византійци-ти. Главнокомандующій нараненъ едвамъ побѣгналъ отъ смръть-тѣ въ Мезембріѣ; между много-то убиты Генералы, Велможи, Перы и Трибуны ся находжали юнашкы-ти и храбри-ти другаре на Главнокомандующій, Константинъ Либійскый и Иоаннъ Грапсонъ.

Между това на Дунава ся скарахъ Богасъ и Адмиралъ-тѣ за прѣкарванье-то Печенѣгы-ты прѣзъ Дунава, които обаче като не шяхъ да бунтувать, отидохъ си; както ся види нѣкой Българскый Воевода е въспрялъ тѣхъ и Адмирала. Обаче Богасъ обвиняваше Адмирала, че ся бави и лѣни. Като ся врънѣхъ въ столицѣ-тѣ, и двамата ся дадохъ на сждъ, и въ Сената рѣшихъ, на Адмирала Романа да извадятъ ои-ты, които обаче ся не извадихъ, зарадъ погрижаніе-то на Константина Конгылъ и на Генералъ Стефана, и зарадъ особенно-то расположеіе на Императрицѣ-тѣ.

Като ставахъ тья работы около Черно море, Царь-тѣ повелѣ да нападне на западны-ты области Петръ, Намѣстникъ-тѣ, или Господарь-тѣ въ Сербіѣ, съ кого-то Византійско-то Правителство бяхе опрѣдѣлило да ся бие Дирахийскый (сега Дураццо) Военный Губернаторъ Львъ Рабдухъ. Българско-то орѣжіе и тука ся увѣнча съ побѣдѣ, зачто Петръ изгна Византійци-ты изъ Илирійскѣ-тѣ область Паганіѣ. Стѣснены-ты и въ тѣхъ странѣ работы на Имперіѣ-тѣ, принудихъ Императора на подкупуванье; и така прѣдписахъ на Рабдуха да не жали нито златны горы, за да склони Воеводѣ-тѣ на своѣ странѣ, и Рабдухъ дѣйствително ся видя съ него и му прѣдложи дарове-ты на Императора, за да ся отложи Воевода-та отъ Българіѣ и да вика на помощь Унгаре-ты и проч.

Като ся научи за това Българскый намѣстникъ на Захлъменскѣ-тѣ область (Zachlumiae), Михайлъ, извѣсти на Царя